

Zrównoważona turystyka europejska

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie nowych perspektyw i nowych wyzwań dla zrównoważonej turystyki europejskiej (2004/2229(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 listopada 2003 r. zatytułowany „Podstawowe wytyczne dla zrównoważonej turystyki europejskiej” (COM(2003)0716),
 - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 21 maja 2002 r. w sprawie przyszłości turystyki europejskiej¹,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 14 maja 2002 r. w sprawie współdziałania na rzecz przyszłości turystyki europejskiej²,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Kultury i Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0235/2005),
- A. mając na uwadze, że Europa jest miejscem najczęściej odwiedzanym przez turystów na świecie; że bezpośredni wkład usług turystycznych i przewozowych wynosi co najmniej 4 % PKB Unii Europejskiej i odpowiada ponad siedmiu milionom bezpośrednich miejsc pracy; że ponad dwa miliony przedsiębiorstw, w tym zdecydowana większość małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), uczestniczą bezpośrednio w świadczeniu usług turystycznych,
- B. mając na uwadze, że rozszerzenie Unii Europejskiej o nowe Państwa Członkowskie o wysokim potencjale turystycznym przyczyni się w jeszcze większym stopniu do wzmocnienia wartości gospodarczej sektora i jego znaczenia dla europejskiego wzrostu; że dynamiczny rozwój turystyki w nowych Państwach Członkowskich powinien przyczynić się w tych państwach do wzrostu gospodarczego w wysokości 3% PKB i utworzenia trzech milionów miejsc pracy,
- C. mając na uwadze, że tendencje demograficzne w UE wskazują na stopniowe starzenie się społeczeństwa, w związku z czym zwiększy się w przyszłości rynek usług turystycznych dla starszych obywateli zainteresowanych sezonowymi ofertami dłuższego pobytu oraz podróżowaniem poza sezonem, w szczególności na południe, co będzie miało wpływ na usługi zdrowotne i socjalne oraz na rynek nieruchomości,
- D. mając ponadto na uwadze, że turystyka wewnątrz europejska przyczynia się do poznawania kultury i dziedzictwa europejskiego i w związku z powyższym wzmacnia poczucie wspólnej tożsamości i wspólnego przeznaczenia wśród obywateli Unii,

¹ Dz.U. C 135 z 6.6.2002, str. 1.

² Dz.U. C 180 E z 31.7.2003, str. 138.

- E. mając na uwadze, że turystyka nie wchodzi obecnie w zakres polityki wspólnotowej i na mocy zasady pomocniczości stanowi przede wszystkim przedmiot działań Państw Członkowskich,
- F. mając jednakże na uwadze, że na turystykę ma wpływ wiele dziedzin polityki, które podlegają kompetencji wspólnotowej i że oznacza to, iż jej specyfika wymaga większego uwzględnienia na szczeblu UE, lecz pomimo podejmowania różnych działań, nie jest ona uwzględniana na szczeblu europejskim adekwatnie do jej znaczenia,
- G. mając na uwadze, że turystyka nie tylko bezpośrednio przyczynia się do rozwoju, ale może również wpływać na element trwałości w zakresie spójności i równowagi między regionami, co oznacza, że polityki Unii muszą być odpowiednio skoordynowane poprzez spójne i zintegrowane programy,
- H. mając na uwadze, że turystyka wspomaga stworzenie wewnętrznego popytu na usługi wysokiej jakości, które mogą przyczynić się do szybkiej poprawy stanu gospodarki europejskiej; że turystyka na poziomie europejskim oraz usługi świadczone przez europejskie podmioty powinny stanowić ogólnościowy punkt odniesienia w zakresie jakości, bezpieczeństwa, atrakcyjności i praw konsumenta, zwiększając w ten sposób konkurencyjność tego sektora,
- I. mając na uwadze, że przez zrównoważoną turystykę należy rozumieć ograniczenie jej oddziaływania na zasoby, przynoszenie zarówno materialnych, jak i niematerialnych korzyści we Wspólnocie, przy równoczesnym stymulowaniu procesu stałej poprawy struktury terytorialnej oraz istniejącej infrastruktury, w ramach których ma rozwijać się turystyka,

Konkurencyjność i jakość usług

1. stwierdza, że turystyka przyczynia się w zasadniczy sposób do wzrostu, poprawy zatrudnienia oraz rozwoju nowych technologii komunikacyjnych i informacyjnych; że w związku z tym stanowi ona centralny element procesu lizbońskiego;
2. uważa, że turystyka jest jedną z gałęzi gospodarki posiadającą największy potencjał dla wzrostu i tworzenia nowych miejsc pracy, w szczególności dla ludzi młodych i kobiet; podkreśla ponadto, że chodzi tutaj o gałąź gospodarki, składającą się z wielu obszarów działalności o różnorodnych cechach produkcji i wysokiej intensywności pracy, w której istnieje miejsce dla bardzo zróżnicowanych zawodów zarówno ze względu na typ pracy jak i na stopień specjalizacji;
3. zauważa, że z jednej strony istnieją regiony, w których oferta turystyczna jest zbyt bogata, co stanowi zbyt duże obciążenie dla miejscowej populacji i środowiska naturalnego, a z drugiej strony istnieją również regiony o słabo rozwiniętym potencjale turystycznym;
4. przypomina o bardzo dużej konkurencyjności turystyki w skali międzynarodowej, stałym kurczeniu się udziału w rynku europejskich podmiotów sektora turystyki oraz zagrożeniu dla pozycji Europy na rynku światowym;

5. przypomina, że wzrost gospodarczy i rozwój rynków w państwach takich jak Brazylia, Chiny, Indie i Rosja, stworzą znaczący dodatkowy popyt, i że europejska branża turystyczna i podmioty sektora turystyki muszą posiadać dobrą pozycję wyjściową, aby sprostać temu zapotrzebowaniu;
6. podkreśla znaczenie zapewnienia, aby uregulowania europejskie z jednej strony chroniły konsumenta, a z drugiej strony przyczyniały się również do tworzenia środowiska sprzyjającego rozwojowi europejskiego sektora turystycznego, wspierając przy tym przede wszystkim usługi wysokiej jakości;
7. uważa za niezmiernie istotne ukończenie tworzenia rynku wewnętrznego usług turystycznych i zapewnienie rzeczywistej równości traktowania wśród podmiotów sektora turystyki; w tym celu proponuje stosowanie przy współpracy branży ogólnospółnotowej klasyfikacji usług turystycznych, w szczególności klasyfikacji usług hotelarskich; uważa także, że należy podjąć kroki zmierzające do jasnego określenia i do zharmonizowania charakterystyk zawodowych w sektorze turystyki w celu uniknięcia zbędnego powielania usług i zagwarantowania większej ich przejrzystości, tak by nie wprowadzać w błąd osób z nich korzystających.
8. wzywa Radę do podjęcia na nowo prac nad proponowanymi zmianami dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do specjalnego systemu dla biur podróży (COM(2002)0064); potwierdza swoje wsparcie dla uproszczenia tego specjalnego systemu podatku VAT oraz utrzymania konkurencyjnej pozycji podmiotów mających swoje siedziby na terytorium Unii Europejskiej w stosunku do podmiotów pochodzących z krajów trzecich; wzywa Radę do niezwłocznego zakończenia procesu decyzyjnego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do zmniejszonych stawek podatku od wartości dodanej (COM(2003)0397), tak by umożliwić wszystkim Państwom Członkowskim usystematyzowane stosowanie zmniejszonych stawek VAT dla restauracji, tak jak to się już dzieje w przypadku innego rodzaju działalności powiązanej z turystyką, jak np. zakwaterowanie wakacyjne, miejsca na polach kempingowych, hotele i parki rozrywki;
9. zobowiązuje się wspierać wszelkie propozycje Komisji dotyczące promowania MŚP o charakterze rzemieślniczym, takie jak propozycja dotycząca chronionych nazw pochodzenia w odniesieniu do rzemieślniczych produktów niespożywczych;
10. przypomina, że tam, gdzie przedsiębiorstwa rolne zamierzają przyjmować gości i udzielać im noclegu, aby poprawić dochody przedsiębiorstwa, zapewnić pozostawanie rolników na obszarach wiejskich, chronić krajobraz oraz zachować kulturalną tożsamość świata wsi przez promowanie miejscowych tradycji oraz miejscowych specjalności w zakresie gastronomii i produkcji wina, rozwój turystyki związanej z terenami rolniczymi jest istotnym założeniem w osiągnięciu celów reformy WPR;
11. przypomina o potrzebie ustanowienia wszystkich form partnerstwa, wśród których partnerstwo z Europejskim Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP), aby promować zatrudnienie, szkolenie i kompetencje zawodowe w turystyce, w celu stworzenia podmiotom działającym w tym sektorze rzeczywistych perspektyw rozwoju; złagodzenia negatywnych skutków niestabilności sezonowej siły roboczej i zagwarantowania jakości usług dostosowanej do nowych tendencji i rosnących wymagań klientów; przypomina ponadto o możliwości lepszego uwzględnienia sektora turystycznego poprzez rozwój

programów na rzecz mobilności wykładowców i osób studiujących, na szczeblu zarówno kształcenia zawodowego, jak i uniwersyteckiego oraz kładzie nacisk szczególnie na wspieranie specjalnych programów na rzecz kształcenia ustawicznego, dostosowanych do sytuacji osób pracujących;

12. podkreśla zasadniczą rolę edukacji w turystyce i w związku z tym potrzebę promowania zrównoważonego i trwałego rozwoju turystyki poprzez kształcenie zawodowe, doksztalcenie i poprawę kwalifikacji pracowników branży turystycznej oraz dalszą poprawę istniejącej oferty w tej dziedzinie;
13. wzywa Komisję, aby zbadała możliwość stworzenia, szczególnie w ramach realizacji obecnych programów wspólnotowych (Erasmus), specjalnej sieci zajmującej się szkoleniami w zakresie kompetencji turystycznych, która byłaby w stanie współgrać z działaniami sprzyjającymi zatrudnieniu oraz łączeniu ośrodków szkoleniowych;
14. uważa, że należy zdefiniować prawa konsumentów w dziedzinie turystyki, a ich ochrona musi zostać wzmocniona, również przez określenie nowych rodzajów tej ochrony, na przykład przez wzmocnienie instytucji rozejmczych dla turystów; wzywa Komisję i odpowiednie grupy, aby promowały na szczeblu europejskim reprezentatywność instytucji reprezentujących turystów jako konsumentów; ponadto zaleca Komisji, aby rozważyła opracowanie „Pakietu: turystyka”, który obejmowałby zarówno rewizję istniejących dyrektyw dotyczących praw konsumentów w dziedzinie turystyki¹, jak również nowe działania mogące poprawić ochronę konsumentów oraz jakość norm usług turystycznych (w szczególności w zakresie hotelarstwa oraz wycieczek objazdowych), przy czym należy stale uwzględniać zmiany po stronie podaży (sprzedaż poprzez media elektroniczne);
15. zwraca uwagę na konieczność lepszej koordynacji między Państwami Członkowskimi w odniesieniu do warunków wjazdu obywateli krajów trzecich na obszar UE, by zapewnić spójność podejścia do kwestii przepływu turystów i ich przemieszczania się na obszarze UE;

Bezpieczeństwo turystyki

16. zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o powołanie na szczeblu europejskim grupy kontaktowej zrzeszającej Państwa Członkowskie i podmioty z sektora turystyki, aby skoordynować informacje w sprawie zarządzania kryzysami sanitarnymi, klęskami żywiołowymi lub aktami terroryzmu oraz braku bezpieczeństwa w sferze osobistej, prawnej i karnej (aresztowania, uprowadzenia itp.), a także, na podstawie bilansu ostatnich kryzysów, proponować środki dla zapewnienia szybkich i skoordynowanych działań na rzecz ochrony turystów europejskich oraz wspierania dotkniętych tymi wydarzeniami podmiotów z sektora turystyki;
17. wzywa Komisję do oceny skuteczności zalecenia Rady w sprawie bezpieczeństwa przeciwpożarowego w hotelach² (Sprawozdanie Komisji w sprawie wykonania zalecenia

¹ Dyrektywa 90/314/EWG w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 59) i dyrektywa 94/47/WE w sprawie ochrony nabywców w odniesieniu do niektórych aspektów umów odnoszących się do nabywania praw do korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie (Dz.U. L 280 z 29.10.1994, str. 83).

² Dz.U. L 384 z 31.12.1986, str. 60.

Rady z dnia 22 grudnia 1986 w sprawie bezpieczeństwa przeciwpożarowego w istniejących hotelach (COM(2001)0348)) oraz do promowania na szczeblu unijnym dobrowolnych norm dotyczących środków służących poprawie zagadnień bezpieczeństwa w usługach turystycznych, z uwzględnieniem usług w zakresie europejskich pól kempingowych oraz usług z udziałem przewodnika w zakresie ryzykownych i niebezpiecznych wypraw lub zajęć; jeżeli okaże się to niezbędne, nawołuje Komisję do przedstawienia nowych propozycji;

18. przypominając o tym, że udział kobiet wśród osób zatrudnionych w turystyce jest bardzo duży, podkreśla konieczność promowania strategii służących edukacji, dostępowi do sektora, dalszemu rozwojowi zawodowemu oraz odpowiednim warunkom pracy zatrudnianych kobiet, jak również podjęcia zdecydowanych działań na rzecz wsparcia przedsiębiorczości kobiet w tym sektorze;
19. wyraża życzenie, aby Komisja koordynowała wprowadzenie sieci wymiany dobrych praktyk między organizacjami sportu i rekreacji o wysokim stopniu ryzyka oraz dostarczanie informacji dotyczących zapobiegania i zarządzania ryzykiem, w szczególności w odniesieniu do młodzieży; zwraca się do Komisji, aby w tym kontekście zbadała celowość żądania od firm oferujących tego rodzaju usługi rekreacyjne o wysokim stopniu ryzyka możliwie najwyższej przejrzystości i profesjonalizmu poprzez wymóg zawierania obowiązkowego ubezpieczenia;
20. wzywa Komisję do współpracy z Państwami Członkowskimi w celu poprawy funkcjonowania i stopnia znajomości europejskiego numeru alarmowego 112 z korzyścią dla wszystkich obywateli, a w szczególności turystów, ze względu na jego zalety językowe, techniczne i szybką odpowiedź w przypadku świadczenia usług związanych z numerem alarmowym 112;

Nowe inicjatywy na rzecz zrównoważonej turystyki

21. wyraża zadowolenie z propozycji Komisji w dziedzinie zrównoważonej turystyki zawartych w komunikacie „Podstawowe wytyczne dla zrównoważonej turystyki europejskiej” (COM (2003)0716);
22. postrzega turystykę jako kompleksową formę wykorzystania zasobów naturalnych, której cechą charakterystyczną jest dążenie do zachowania środowiska naturalnego i jego ochrony;
23. podkreśla niebezpieczeństwa związane z turystyką masową, która poprzez niekontrolowany wzrost możliwości przewozowych i bazy turystycznej oraz sezonową koncentrację podróży, stwarza zagrożenie dla lokalnej równowagi, zarówno przyrodniczej jak i społeczno-gospodarczej; dlatego wzywa Komisję, aby zbadała i przedstawiła skuteczność niektórych już zastosowanych środków (takich jak moratoria) oraz innych nowych działań dla opanowania braku równowagi w tym zakresie i przeciwdziałania mu; wzywa Komisję, aby podjęła inicjatywy, które mogłyby przewyciężyć istniejącą dychotomię pomiędzy nadmiernie obciążonymi kierunkami podróży, a kierunkami położonymi w tym samym regionie turystycznym tymi, które pomimo ich istotnego znaczenia z punktu widzenia walorów środowiskowych, historycznych lub artystycznych nadal są w niewielkim stopniu wykorzystane;

24. zauważa, że w regionach, w których sezony turystyczne są krótkie i intensywne, a okres poza sezonem charakteryzuje zastój, poziom zatrudnienia w tym sektorze ulega gwałtownym wahaniom, sprawiając, że trudne jest świadczenie usług jednakowo dobrej jakości; wyraża opinię, że należy w związku z tym dołożyć starań, by świadczone usługi były bardziej zrównoważone i spójne; nawołuje Komisję do rozważenia środków służących zrekompensowaniu niewystarczającego rozmieszczenia siły roboczej, kapitału i usług wynikającego z sezonowego charakteru pracy w tym sektorze;
25. zwraca się do Komisji o popieranie koordynacji krajowych przepisów porządkowych dotyczących okresów wakacyjnych, tak aby można było osiągnąć bardziej równomierne wykorzystanie dróg dojazdowych oraz infrastruktury turystycznej, jak również bardziej skuteczne i zrównoważone wykorzystanie zasobów ludzkich poprzez zmniejszanie sezonowych wahań w poziomie zatrudnienia;
26. podkreśla, że konieczne jest podjęcie przez wszystkie strony tego sektora kroków mających na celu stworzenie popytu poza pełnym sezonem, tak by rozłożyć cykl wizyt na cały rok i lepiej wykorzystać hotele i inne formy zakwaterowania; w tym celu zwraca uwagę na korzystne oddziaływanie turystyki powiązanej z konferencjami i wyjazdami służbowymi, turystyki leczniczej i sanatoryjnej, turystyki związanej z wydarzeniami upamiętniającymi, turystyki kulturoznawczej w różnych jej formach, turystyki o charakterze gastronomicznym, naturalistycznym, sportowym, duchowym, a także związanej z poznawaniem historii, religii i społeczeństw, nauką języków, itp.;
27. podkreśla potrzebę utworzenia służb odpowiadających za przestrzenne i czasowe kierowanie i podział przepływu turystów, w szczególności poprzez organizację sprawnego ruchu turystycznego w przeciążonych miejscowościach turystycznych lub w miejscowościach, w których nasycenie turystami osiąga swoje limity;
28. uważa także, że stopniowe starzenie się społeczeństwa prowadzić będzie do zwiększenia liczby turystów podróżujących poza sezonem; wzywa Komisję do stworzenia warunków sprzyjających rozwojowi turystyki dla seniorów w Unii Europejskiej oraz współpracy między Państwami Członkowskimi w tej dziedzinie, uznając za priorytetową wymianę między państwami oraz przyjmowanie grup obywateli w starszym wieku poza pełnym sezonem; uważa, że tego typu działania mogłyby być postrzegane jako szansa na ustanowienie lepszej współpracy między Północą i Południem; wzywa Komisję do ustanowienia programu na rzecz promowania pozasezonowej turystyki dla seniorów, który umożliwi poprawę jakości życia starszych obywateli, stworzenie miejsc pracy i stymulowanie popytu i wzrostu w gospodarce europejskiej; sugeruje, by program ten nosił nazwę "Ulysses";
29. zauważa, że każdy obywatel Unii ma prawo być turystą i że w związku z tym należy podjąć odpowiednie działania, by zapewnić, że grupy obywateli o specjalnych potrzebach będą mogły korzystać z tego prawa; w związku z powyższym zachęca Komisję do przedstawienia podobnej inicjatywy, by zapewnić dostęp do turystyki i infrastruktury wypoczynkowej, udogodnień, usług i tras, a także by zapewnić, że otrzymają oni wystarczające informacje; podkreśla także, że istotne jest przeszkolenie osób pracujących w turystyce do przyjmowania i udzielania pomocy osobom starszym i niepełnosprawnym oraz konieczne jest wsparcie w przygotowaniu i rozpowszechnianiu reklamy ofert turystycznych, do których będą miały dostęp różne kategorie użytkowników;

30. uznaje, że turystyka objazdowa, taka jak krajoznawcze podróże z przyczepami kempingowymi, łagodzi negatywne skutki masowej turystyki, rozpraszając koncentrację turystów; podkreśla potrzebę wspierania działań, które mają przyczynić się do rozwoju tej formy turystyki, w szczególności poprzez uzupełnienie braków w zakresie odpowiedniej infrastruktury parkingowej oraz tworzenia wielofunkcyjnych miejsc postojowych i udogodnień dla składowania przyczep kempingowych i samochodów kempingowych na obszarze Wspólnoty;
31. pochwala zapowiedzianą przez Komisję inicjatywę dotyczącą wdrożenia Agendy 21 na rzecz turystyki europejskiej; zaleca, aby program ten pełnił przede wszystkim funkcję przewodnika i zapewniał wsparcie – poprzez stałe wskaźniki turystyczne – dla wdrożenia lokalnych agend 21 oraz koordynację działań Państw Członkowskich na rzecz wymiany dobrych praktyk w zakresie zrównoważonej turystyki;
32. pochwala ustanowienie partnerstwa publiczno-prywatnego, umożliwionego przez grupę roboczą na rzecz zrównoważonej turystyki, zwraca się z wnioskiem o możliwość włączenia się do prac grupy i uzyskiwania informacji na temat jej prac i postępów w celu opracowania Agendy 21 na rzecz zrównoważonej turystyki europejskiej; uważa, że udział podmiotów tego sektora w analizie, planowaniu, nadzorze i ocenie polityki na różnych poziomach sektora turystycznego musi być podstawową i przewodnią zasadą;
33. podkreśla zasadniczą rolę, jaką odgrywa edukacja w promowaniu odpowiedzialnej turystyki; zwraca się do Komisji o lepsze ukierunkowanie działań edukacyjnych, poznawczych i wolontariatu w ramach programów realizowanych po 2006 r., aby zwrócić uwagę młodzieży na kulturę i dziedzictwo lokalne w regionach wakacyjnych i miejscach pobytu, w celu zachęcenia do turystyki obywatelskiej, szanującej społeczność i środowiska lokalne; zaleca Komisji, aby promowała również proces nabywania i przekazywania wiedzy oraz innowacji między przedsiębiorstwami turystycznymi;
34. ponawia, w tym samym kontekście konieczności odpowiedzialnej turystyki, swoje żądanie skierowane do Komisji i Państw Członkowskich, aby zastosowały odstraszające sankcje wobec biur podróży i sieci hoteli, które zachęcają do turystyki seksualnej i wykorzystywania dzieci;
35. jest zdania, że przemysł turystyczny odgrywa dominującą rolę dla rozwoju gospodarki krajów basenu Morza Śródziemnego i stanowi instrument zbliżania się w ramach dialogu kulturowego; domaga się, aby została zbadana możliwość utworzenia, w ramach procesu barcelońskiego, programu wymiany i szkoleń specjalistycznych dla osób zatrudnionych w turystyce regionu śródziemnomorskiego;
36. podkreśla konieczność wyrównanych standardów przy przyznawaniu znaku jakości w dziedzinie środowiska w zakresie zrównoważonej turystyki oraz wspiera inne inicjatywy, przyczyniające się do lepszego powiązania lokalnych spraw społecznych i gospodarczych, ochrony klimatu, poszanowania miejscowego otoczenia naturalnego, oszczędzania energii, zarządzania wodą i odpadami, zrównoważonego systemu mobilności intermodalnej itp.;
37. wzywa Komisję, aby promowała programy pozwalające na włączenie specyficznej kwestii zrównoważonej turystyki w ramy szkoleń i kursów dokształcających z zakresu turystyki; wspiera inicjatywę „how to set up a tourism learning area” (jak stworzyć obszar nauki o turystyce) i zachęca do jej dalszego rozwoju;

38. zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o umieszczenie turystyki, jako czynnika wiodącego w gospodarce i na rynku pracy w Europie, na wysokiej pozycji w strategiach na rzecz zatrudnienia oraz działaniach priorytetowych na rzecz zwalczania dyskryminacji społecznej;

Znajomość i promowanie turystyki europejskiej

39. pochwała działanie podjęte przez Komisję w zakresie promocji zastosowania wiarygodnych i jednolitych danych makroekonomicznych (dane satelitarne dotyczące turystyki), konieczne do wzmocnienia tożsamości turystyki we Wspólnocie; wzywa Państwa Członkowskie do kontynuowania wysiłków w tej dziedzinie i Komisję do przedstawienia propozycji zmiany dyrektywy Rady 95/57/WE z dnia 23 listopada 1995 r. w sprawie zbierania informacji statystycznych w dziedzinie turystyki¹, aby włączyć do niej ramy satelitarnej księgowości dla turystyki;

40. podkreśla, że istnieje potrzeba koordynacji między podmiotami i organizacjami publicznymi sektora turystyki w nowych Państwach Członkowskich w ramach sieci i struktur istniejących na szczeblu europejskim, w szczególności w celu ich pełnego włączenia w te struktury, poprzez wymianę doświadczeń i dobrych praktyk, do celów turystycznych starych Państw Członkowskich Unii;

41. zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o przeprowadzenie ekspertyzy w ramach inicjatywy mającej na celu wyznaczenie reprezentacyjnych europejskich celów turystycznych na wzór europejskich stolic kultury i coroczny wybór jednego lub kilku regionów lub mikroregionów na podstawie wskaźników jakości związanych z ochroną i waloryzacją dziedzictwa kultury i dziedzictwa przyrodniczego oraz rozwojem usług w zakresie zrównoważonej turystyki; dlatego też zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich, aby zbadały celowość proponowania odznaczenia turystycznego UE dla miejscowości turystycznych wyróżniających się niezwykle różnorodnością, wysoką jakością społeczną i zrównoważeniem oraz promowały je poprzez właściwą kampanię medialną zarówno w ramach UE jak i poza nią;

42. przypomina, iż zachowanie dziedzictwa kulturowego, a szczególnie tego, które uważane jest za światowe dziedzictwo kultury przez UNESCO, jest niezwykle istotne dla zrównoważonego rozwoju turystyki w Unii Europejskiej; zwraca się do Komisji o przeznaczenie dodatkowych środków finansowych na zachowanie dziedzictwa kulturowego;

43. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do stworzenia "Szlaku Żelaznej Kurtyny", jako inicjatywy będącej odpowiednikiem "Bostońskiego Szlaku Wolności" (Boston Freedom Trail), upamiętniającego amerykańską wojnę o niepodległość, lub do realizacji projektu "Berliner Mauerweg", upamiętniającego wzniesienie i upadek Muru Berlińskiego, w celu propagowania tożsamości europejskiej;

44. pochwała inicjatywę IRE (Innovating Regions in Europe), która pozwala rozwijać sieć wymiany dobrych praktyk w dziedzinie innowacyjnych inicjatyw regionalnych; zwraca się do Komisji o specjalne uwzględnienie turystyki w ramach sieci IRE i o promowanie

¹ Dz.U. L 291 z 6.12.1995, str. 32.

projektów pilotażowych w zakresie zrównoważonej turystyki, które będą wspierane przez Unię Europejską;

45. zwraca się do Komisji, aby współdziałała przy zwiększaniu wkładu Wspólnoty na rzecz zrównoważenia turystyki europejskiej przy promowaniu i wspieraniu projektów pilotażowych, takich jak realizowany na Balearach projekt „Tarjeta Verde” (Zielona Karta), jeśli tylko projekty te będą stanowiły dobre praktyki, które udowodnią możliwość stworzenia nowych form w celu zapewnienia równowagi pomiędzy rozwojem przemysłu turystycznego a ochroną środowiska naturalnego;
46. wspiera działania promujące Europę jako cel podróży na skalę światową poprzez Europejski Portal Turystyki dostępny dla turystów europejskich i turystów z dużych krajów pozaeuropejskich o znacznym popycie na usługi turystyczne; zachęca Komisję, Europejską Komisję Turystyki i innych partnerów projektu do promowania umieszczania w sieci informacji ogólnych (praktyczny przewodnik „Podróże po Europie”) i danych na temat wspólnych zasobów i motywów turystycznych (gastronomia, turystyka górską i wyspiarską, turystyka sanatoryjna, turystyka kulturowa związana z obiektami sakralnymi, turystyka powiązana z konferencjami i wyjazdami służbowymi itp.); proponuje również, aby zapewnić dostęp do portali krajowych poprzez portal europejski w ramach ujednoczonych odsyłaczy tematycznych;
47. przypomina, że z uwagi na nowe ramy dotyczące analizy turystyki i wyzwań w rozszerzonej Europie jeszcze większe znaczenie ma osiągnięcie skutecznej koordynacji i współpracy pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym, nie tylko na poziomie lokalnym lub krajowym, ale również na poziomie europejskim, co jest niezbędne dla wypracowania zrównoważonych polityk i praktyk, wzmocnienia inwestycji i zwiększenia konkurencyjności między Państwami Członkowskimi;
48. przyjmuje z zadowoleniem wszelkie rodzaje inicjatyw pozwalające przybliżyć do siebie narody Europy, na przykład dróg i sieci europejskiej turystyki związanej z rolnictwem, społecznej, kulturalnej i domaga się ich rozpowszechnienia w mediach europejskich;

Turystyka i transport

49. przypomina, że transport ma zasadnicze znaczenie dla turystyki, szczególnie w przypadku regionów wyspiarskich i ogólnie regionów ultraperyferyjnych, stanowiąc jednocześnie wkład w jakość łańcucha usług turystycznych i w zakresie dostępności odwiedzanych miejsc;
50. podkreśla konieczność promowania łączonych podróży kolejowych i rowerowych i uważa, że sieć „Eurovélo” stanowi w tym zakresie dobrą podstawę; postuluje też, by przedsiębiorstwa kolejowe zezwoliły na podróżowanie z rowerami w pociągach, również na liniach dalekobieżnych i międzynarodowych, jak to się już odbywa w przypadku francuskich linii TGV;
51. wzywa władze krajowe i regionalne do stymulowania turystyki na śródlądowych drogach wodnych poprzez dołożenie starań służących zapewnieniu i utrzymaniu sieci rekreacyjnych dróg wodnych w Europie, w oparciu o klasyfikacje uzgodnione na płaszczyźnie międzynarodowej;

52. pochwała inicjatywę Komisji mającą na celu ustanowienie głównych wytycznych w zakresie pomocy państwa na rzecz lotnisk regionalnych i tanich linii lotniczych, aby poprawić bezpieczeństwo prawne i zapewnić uczciwe warunki konkurencji sprzyjające dostępności dla turystów i rozwojowi terytorialnemu; przypomina jednak, że w ramach realizacji celu zrównoważenia należy zapewnić nadzór nad rozwojem tanich linii lotniczych, aby nie mnożyć połączeń lotniczych do tych samych regionów lub do regionów przyległych, lecz rozwijać w jak największym stopniu wzajemne połączenia między transportem lotniczym a środkami naziemnego transportu zbiorowego;
53. wyraża zadowolenie z projektu Komisji dotyczącego identyfikacji przewoźników lotniczych i przewidywanej rozbudowy systemów informowania pasażerów poza transport lotniczy; oczekuje zarazem odpowiedniej inicjatywy Komisji w celu określenia standardów bezpieczeństwa i procedur kontroli małych przewoźników, mniejszych linii lotniczych i drugorzędnych lotnisk; uważa jednak za konieczne wzmocnienie działania Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz udoskonalenie jej koordynacji z organami krajowymi;
54. podkreśla również znaczenie promocji zintegrowanych systemów nabywania biletów, aby zwiększyć atrakcyjność usług turystycznych;
55. pochwała również inicjatywę Komisji dotyczącą udostępnienia transportu lotniczego osobom o ograniczonej mobilności, których udział w popycie na usługi turystyczne wzrasta; podkreśla znaczenie rozszerzenia tego typu środków na naziemny przewóz podróźnych;

Przedsięwzięcia strukturalne współfinansowane przez Wspólnotę

56. przypomina, że turystyka stanowi rzeczywisty czynnik rozwoju i dywersyfikacji terytorialnej, w szczególności obszarów wiejskich i wysp; należy zatem współfinansować projekty opierające się na zintegrowanym podejściu, łączące wszystkie zasoby przyczyniające się do jakości świadczonych usług i atrakcyjności miejsc turystycznych, w trosce o ekonomiczną opłacalność tych projektów, w szczególności partnerstwo publiczno-prywatne zapewniające wysoką jakość działania;
57. pochwała uwzględnienie promocji turystyki w celach konwergencji i przedsięwzięciach na obszarach wiejskich w nowym projekcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) (COM(2004)0495); wzywa również, aby cel konkurencyjności regionalnej zawarty w projekcie sprzyjał MŚP działających w sektorze turystyki; pochwała cel zachęcania do działań w zakresie turystyki zawarty w projekcie rozporządzenia Rady dotyczącego wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (COM(2004)0490), poprzez dywersyfikację gospodarki wiejskiej;
58. zwraca się do Komisji i Rady, aby w ramach przyjmowania nowych instrumentów polityki strukturalnej na lata 2007-2013 zapewniły, że strategiczne wytyczne obejmą zintegrowane podejście na rzecz turystyki pozwalające skoordynować działania EFRROW i EFRR w tym samym duchu, który przyświeca programowi LEADER, jak również programom Interreg i URBAN; podejście to powinno pozwolić na wdrożenie prawdziwej strategii terytorialnej na rzecz zrównoważonej turystyki;

59. wzywa Państwa Członkowskie, aby wyznaczyły w ramach swoich strategii krajowych i programów operacyjnych cele pozwalające regionom na wdrożenie i finansowanie spójnych projektów na rzecz rozwoju zrównoważonej turystyki, dostosowanej do warunków i możliwości lokalnych również ze względu na partnerstwo między różnymi obszarami i instytucjami, aby w ten sposób stworzyć właściwe lokalne systemy turystyczne;
60. wzywa również Państwa Członkowskie do uwzględnienia tematyki dotyczącej turystyki w analizach *ex ante*, *in itinere* i *ex post* projektów finansowanych z funduszy wspólnotowych, pilotowanych przez krajowe grupy tematyczne ds. turystyki na podstawie kryteriów i wskaźników dotyczących opłacalności ekonomicznej i trwałości przewidywanych projektów;
61. zwraca się do Komisji o sporządzenie sprawozdania zawierającego ogólną ocenę śródkresową i dotyczącego kwoty przedsięwzięć realizowanych w ramach programów wspólnotowych związanych z turystyką i ich wpływu na jakość oferty turystycznej i trwały rozwój europejskich miejsc turystycznych;
62. zachęca do przygotowania prezentacji i analiz skierowanych do opinii publicznej w ujęciu ogólnym oraz do MŚP i władz lokalnych w szczególności, dotyczących warunków wdrażania i korzystania z programów funduszy strukturalnych i innych działań wspólnotowych (kultura, środowisko, itp.), które przyczyniają się do jakości turystyki;
63. przypomina, że chociaż turystyka jest wprawdzie polityką podlegającą zakresowi kompetencji Państw Członkowskich, to jednak inicjatywy transgraniczne wymagające współpracy społeczeństwa i łączące regiony ze sobą (turystyka kulturowa związana z obiektami sakralnymi, turystyka pielgrzymkowa, turystyka wodna itp.) potrzebują wsparcia w ramach programu Interreg;
64. wzywa Komisję do stworzenia linii budżetowej w odpowiedniej wysokości, biorąc pod uwagę znaczenie sektora turystyki dla gospodarki europejskiej;

Turystyka i koordynujące przepisy wspólnotowe

65. domaga się, aby każdy projekt aktu prawa wtórnego mający wpływ na sektor turystyki był identyfikowany od momentu wdrożenia programu pracy Komisji i był przedmiotem analizy oddziaływania z udziałem organów reprezentujących sektor, pracowników i konsumentów; domaga się również sporządzenia bilansu stosowania wspomnianych środków w odniesieniu do sektora turystyki; wzywa, aby analizy *ex ante* i *ex post* były systematycznie przekazywane Parlamentowi;
66. wyraża również życzenie, aby w ramach konsultacji między służbami Komisji należycie uwzględnić interesy sektora turystyki i cele zrównoważonej turystyki określone w komunikatach Komisji;
67. zwraca się do Komisji, aby rozpatrzyła utworzenie sieci korespondentów/koordynatorów ds. turystyki we wszystkich dyrekcjach Komisji, których kompetencje obejmowałyby działania tego sektora (DG ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu, Polityki Regionalnej, Środowiska, Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, Energii i Transportu, Rynku

Wewnętrznego, Usług, itp.), która mogłaby być koordynowana przez strukturę odpowiedzialną za turystykę w DG ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu;

Turystyka w projekcie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy

68. wyraża zadowolenie z włączenia specjalnej sekcji dotyczącej turystyki (sekcja 4 art. III-281) do projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy; uważa, że ta podstawa prawna umożliwi bardziej spójne działania w dziedzinie turystyki, których znaczenie jeszcze wzrośnie poprzez pełne włączenie Parlamentu w proces przyjmowania instrumentów legislacyjnych;
69. zwraca się do Komisji o sporządzenie ekspertyzy, we współpracy z głównymi partnerami instytucjonalnymi i organizacjami reprezentującymi sektor turystyki, na temat różnych kierunków działania, aby zachęcić do utworzenia środowiska w większym stopniu sprzyjającego konkurencyjności przedsiębiorstw i koordynacji między Państwami Członkowskimi; wzywa Komisję do przedstawiania – od 2007 r. – propozycji w zakresie wieloletniego planu działania („pakiet: turystyka”) pozwalającego wzmocnić spójność działania Unii w dziedzinie turystyki poprzez włączenie Państw Członkowskich i ich władz regionalnych i lokalnych zgodnie z zasadami dobrego zarządzania;
70. wzywa Komisję, aby w ramach wspierania europejskiej polityki sąsiedztwa przyjęła również turystykę do priorytetowych obszarów współpracy z krajami partnerskimi, także w ramach partnerstwa między Europą a krajami basenu Morza Śródziemnego;

o

o o

71. zobowiązuje Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.